

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 17 czerwca 2022 r.

DNR-5.730.90.2021.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 113 / 2022

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Maksik sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowskich Górach o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 28 lutego 2022 r., nr DNR-2/32/2022, postanawiam:

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., dalej jako „k.p.a.”) w zw. z art. 84 ust. 2 pkt 2, ust. 6 i ust. 7 oraz w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1, art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b, a także w zw. z art. 74 ust. 1-3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2022 r. poz. 5, dalej jako ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w całości.

UZASADNIENIE

W toku kontroli nr WPR.8361.53.2021, WPR.8361.123.2021, inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie stwierdzili w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy m. in. zabawkę: ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692, (dalej jako: „wyrób”).

Kontrolowany przedsiębiorca zakupił wyrób (w liczbie 7 sztuk) od dystrybutora, co stwierdzono na podstawie faktury VAT nr 01/11/2020 z dnia 14 listopada 2020 r.

W toku kontroli ustalono, że na etykiecie dołączonej do wyrobu zamieszczono informacje pozwalające na identyfikację zabawki, dane jej chińskiego producenta oraz dane importera, tj. Maksik Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowskich Górach, a także umieszczony został znak CE oraz

przewidziane przepisami ostrzeżenia. Ponadto, na opakowaniu zabawki stwierdzono iż, zabawka została niezasadnie zaklasyfikowana do grupy zabawek przeznaczonych dla dzieci powyżej lat 3 (zgodnie z Raportem Technicznym PKN-CEN ISO/TR 8124-8 Bezpieczeństwo zabawek. Część 8: Wytyczne dotyczące określania wieku, Tablica 4, podkategoria 1.43 tego typu zabawki przeznaczone są dla dzieci od 12 miesiąca życia).

Dodatkowo Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził niedopełnienie przez Maksik sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowskich Górach obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku tj. w dołączonej instrukcji dla zabawki bateryjnej stwierdzono brak zapisu „zacisków zasilania nie należy zwierać”, co jest niezgodne z pkt 7.4 normy PN-EN 62115:2013 „Zabawki elektryczne – Bezpieczeństwo użytkowania”.

W efekcie badań laboratoryjnych (poprawione sprawozdanie z badań nr 41/2021 z dnia 1 marca 2021 r.) przeprowadzonych na zlecenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie wykazano możliwość otworzenia się (wysunięcia się z zaczepów) pokrywy pojemnika na baterie i wypadnięcie baterii, co implikuje negatywny wynik badania dotyczący wytrzymałości na upadek z wysokości i oznacza negatywny wynik badania dotyczący punktu 8.5 Normy PN-EN 71-1+A1:2018-08. Baterie zabawek przeznaczonych dla dzieci poniżej 3 lat nie powinny być wyjmowalne bez użycia narzędzia chyba, że jest odpowiednie zabezpieczenie pojemnika na baterie, zaś pojemnik na baterie nie powinien otworzyć się w wyniku wstępnego kondycjonowania wg 5.15.

Wskazane nieprawidłowości powodują, iż zabawka jest niezgodna z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w zw. z pkt 4.4 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia oraz niezgodna z § 5 ust. 9 rozporządzenia.

Mając na uwadze stwierdzoną niezgodność, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał akta z przeprowadzonej kontroli Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”), celem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie przepisów usozinr.

W wyniku zleconej przez Prezesa UOKiK kontroli Śląskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej (Nr akt kontroli: KJ.8361.164.2021), Maksik sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowskich Górach, przedstawiła fakturę nabycia 504 szt. zabawki od YUANGUANG INTERNATIONAL CO., LIMITED, HONG KONG (faktura INVOICE NO:YG19101B z 12 października 2019 r. oraz fakturę VAT 20/ST/10/2019 – wersja polska), dokument SAD z dnia 21 listopada 2019 r., deklarację zgodności datowaną na dzień 9 sierpnia

2019 roku, listę odbiorców, oświadczenia z których wynika, że na stanie magazynowym posiada 276 szt. wyrobu i wstrzymaniu sprzedaży, uszkodzeniu opakowania 1 sztuki, przez co nie nadaje się do sprzedaży, a także o zwrocie 1 sztuki na podstawie faktury korygującej i jej wycofaniu ze stanu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie:

- 1) wprowadzonej do obrotu przez stronę postępowania zabawki - ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w zw. z pkt 4.4 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia, z uwagi na negatywny wynik badania wytrzymałości na upadek z wysokości, w wyniku którego pokrywa pojemnika na baterie otworzyła się (wysunęła się z zaczepów) i wypadły z niej baterie, a tym samym stworzenie poważnego ryzyka możliwości połknięcia przez dziecko podczas zabawy wyrobem małej części, która może utknąć w krtani i zablokować drogi oddechowe, a w konsekwencji może dojść do zadławienia lub uduszenia oraz niezgodnej z § 5 ust. 9 rozporządzenia, z uwagi na umieszczenie słownego ostrzeżenia o treści: „Nieodpowiednie dla dzieci poniżej 3 lat” sprzecznego z przewidzianym użytkowaniem zabawki, określonego na podstawie jej funkcji, rozmiarów i charakterystyki, a także postępowania w sprawie stwierdzonych niezgodności formalnych polegających na niedopełnieniu przez Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, poprzez niezapewnienie, żeby do wyrobu dołączona była informacja dotycząca bezpieczeństwa użytkowania, tj. brak informacji: „zacisków zasilania nie należy zwierać”;
- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia i w pkt 4.4 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia;
- 3) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, informacji dotyczącej bezpieczeństwa użytkowania zgodnie z wymaganiami;
- 4) ustalenia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi zabawki – ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692.

W dniu 14 września 2021 r. strona postępowania skorzystała z uprawnienia wglądu w akta sprawy przysługującego jej na podstawie 73 §1 i 1a k.p.a.

Ze względu na stwierdzone niezgodności, postanowieniem z dnia 15 września 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami lub wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania udostępniania wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu – poprzez zamieszczenie ogłoszenia w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej <https://maksik.pl/>, jednocześnie wyznaczając termin 40 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Wyjaśnił ponadto szczegółowo, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na potwierdzenie podjęcia powyższych działań.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 20 września 2021 r.

Strona postępowania nadała listem poleconym w dniu 28 października 2021 r. pismo z dnia 27 października 2021 r. (data wpływu do Urzędu - 3 listopada 2021 r.), w którym zwróciła się do Organu o przedłużenie terminu na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie powyższego postanowienia o 20 dni, tj. do dnia 18 listopada 2021 r. w związku z pandemią.

W dniu 23 listopada 2021 r. (data nadania - 28 październik 2021 r.) wpłynęły do Urzędu: oświadczenia od trzech odbiorców o stanie posiadania wyrobu (jeden odbiorca posiadał łącznie 16 szt. wyrobu, zaś pozostałych 2 nie posiadało niezgodnego wyrobu na stanie). Strona postępowania przedstawiła wydruki wiadomości mailowych do 5 odbiorców (łącznie zakupili wyrób w ilości 156 szt.), do których skierowała zapytanie odnośnie stanu posiadania wyrobu, jak również wydruki wiadomości mailowych do dwóch odbiorców o przesłaniu listem poleconym nowych etykiet i śrubek w celu ich zmiany w posiadanych wyrobach oraz potwierdzenie nadania przesyłek listowych do 12 odbiorców indywidualnych, jednakże bez wskazania treści przesyłanego pisma. Strona postępowania dołączyła również zdjęcia nowej etykiety przyklejonej do opakowania wyrobu oraz zdjęcia nowej dłuższej śrubki zastosowanej w wyrobie. Dodatkowo dołączyła oświadczenia z dnia 9 listopada 2021 r. o zaprzestaniu udostępniania zabawki, a także o naprawieniu wszystkich wyrobów, które znajdują się na stanie magazynowym strony postępowania, jak również dowody powiadomienia konsumentów w postaci kopii gazety „Nasz Dziennik” z dnia 29 października 2021 r. z ogłoszeniem wymaganym w postanowieniu i wydruku komunikatu umieszczonego na stronie internetowej <https://maksik.pl/>.

Prezes UOKiK pismem z dnia 1 grudnia 2021 r. wskazał, iż strona postępowania nie przekazała w terminie wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 15 września 2021 r. Organ poinformował stronę postępowania, iż umożliwił jej usunięcie niezgodności poprzez wymianę etykiety, jak również śrubki trzymającej pokrywę na

baterię, jednakże usunięcie niezgodności powinno zostać potwierdzone wynikami badań laboratoryjnych lub w innej formie w kontekście spełniania wymagań w zakresie wytrzymałości na upadek z wysokości wg punktu 8.5 Normy PN-EN 71-1+A1:2018-08.

Ponadto, wobec uchybienia przez stronę terminowi do przekazania wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z dnia 15 września 2021 r., Organ na podstawie art. 15^{zzzzzn}2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r., poz. 2095), wyznaczył stronie termin 30 dni na złożenie wniosku o przywrócenie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z 15 września 2021 r. wraz ze wszystkimi brakującymi dowodami. Pismo zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 6 grudnia 2021 r.

Strona postępowania nie skorzystała z powyższego uprawnienia i nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu, natomiast nadała listem poleconym w dniu 19 stycznia 2022 r. pismo z dnia 18 stycznia 2022 r. (data wpływu do UOKiK - 24 stycznia 2022 r.), w którym oświadczyła, iż nie otrzymała od dwóch odbiorców oświadczeń o usunięciu niezgodności wyrobu z wymaganiami i w związku z brakiem odpowiedzi wystawiła faktury korygujące. Do pisma dołączono: korespondencje mailową do 2 odbiorców, w której w dniu 2 grudnia 2021 r. zwróciła się o przesłanie oświadczeń o zmianie etykiety oraz wkretów, jak również w dniu 18 stycznia 2022 r. poinformowała 2 odbiorców o wystawieniu faktur korygujących na łączną liczbę 18 szt. wyrobu i 2 faktury korygujące. Ponadto strona postępowania oświadczyła o rezygnacji z usunięcia niezgodności zabawki oraz dołączyła ponownie kopie gazety „Nasz Dziennik” z dnia 29 października 2021 r. z ogłoszeniem wymaganym w postanowieniu i wydruku komunikatu umieszczonego na stronie internetowej.

Prezes UOKiK pismem z dnia 31 stycznia 2022 r. powiadomił stronę postępowania o prawie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie wyznaczając jej termin 10 dni roboczych od otrzymania pisma.

Powyższe pismo zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 4 lutego 2022 r.

W piśmie z dnia 11 lutego 2022 r. (data wpływu do UOKiK - 17 lutego 2022 r.) oświadczyła, że „Maksik Sp. z o.o. przesyła w dniu 19 stycznia z opóźnieniem dokumenty z powodu pandemii”, jak również „Maksik Sp. z o.o. rezygnuje z usunięcia niezgodności zabawki QS152 i wycofała wyrób z rynku”.

Decyzją z dnia 28 lutego 2022 r., nr DNR-2/32/2022 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie wprowadzonej do obrotu przez Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach zabawki – ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r. poz. 1816), (dalej jako: „rozporządzenie”) w zw. z pkt 4.4 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia oraz niezgodnej z § 5 ust. 9 rozporządzenia, a także postępowania w sprawie stwierdzonych niezgodności formalnych polegających na niedopełnieniu przez Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:
  - 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakazał Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach wycofanie z obrotu zabawki: ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692,
  - 2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji,
  - 3) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie pkt 1, nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności,
- II. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach, karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) za wprowadzenie do obrotu ww. wyrobu niezgodnego z wymaganiami;
- III. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach, karę pieniężną w wysokości 2500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100) za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do ww. wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania,
- IV. na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:

- a) ustalił opłatę związaną z badaniami zabawki: ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692, w wysokości 159,00 zł (słownie: sto pięćdziesiąt dziewięć 00/100),
- b) zobowiązał Maksik Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Tarnowskich Górach, do poniesienia opłaty związanej z badaniami zabawki: ciuchcia QS152, kod EAN: 6920107666692, w ustalonej wysokości 159,00 zł (słownie: sto pięćdziesiąt dziewięć 00/100).

Powyższa decyzja została doręczona stronie postępowania w dniu 4 marca 2022 r.

W dniu 6 kwietnia 2022 r. wpłynął do Urzędu (data nadania 2 kwiecień 2022 r.) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 28 lutego 2022 r., nr DNR-2/32/2022 (dalej jako „zaskarżona decyzja”).

We wniosku podniesiono, że zabawki zostały odebrane od dwóch kontrahentów, którym wystawiono faktury korygujące oraz poinformowała klientów o niezgodnościach zabawki. Jednocześnie wskazano, że strona postępowania nie ma wpływu na nieudzielanie odpowiedzi przez kontrahentów.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił o złożeniu z uchybieniem terminu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jednocześnie stosownie do art. 15zzzzzn2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095) wyznaczono termin 30 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma na złożenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

W dniu 19 maja 2022 r. do Urzędu wpłynęło pismo z dnia 14 maja 2022 r., które z uwagi na jego treść zostało potraktowane jako wniosek przywrócenie terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

Również w dniu maja 2022 r. do Urzędu wpłynęło pismo z dnia 16 maja 2022 r., w którym strona postępowania oświadczyła, że 4 kontrahentów nie udzieliło odpowiedzi na zapytanie o stan posiadania wyrobu, mimo wysłania do nich maili i kontaktów telefonicznych.

Pismem z dnia 20 maja 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż toczy się postępowanie w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył o prawach i obowiązkach strony postępowania administracyjnego określonych przez k.p.a. w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a.

Strona postępowania nie skorzystała ze swoich uprawnień.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice – narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – nie przysługuje odwołanie lecz

wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W niniejszej sprawie w związku z uchybieniem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wystąpieniem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją, Prezes UOKiK przywrócił stronie postępowania termin do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

Z uwagi na zaskarżenie decyzji w całości, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego.

Na wstępie należy przypomnieć, że z akt sprawy wynika, iż podczas kontroli stwierdzono niedopełnienie przez Maksik sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowskich Górach obowiązku określonego

w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. w dołączonej instrukcji dla zabawki bateryjnej stwierdzono brak zapisu „zacisków zasilania nie należy zwierać”, co jest niezgodne z pkt 7.4 normy PN-EN 62115:2013 „Zabawki elektryczne – Bezpieczeństwo użytkownika”. Zaś przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały możliwość otworzenia się (wysunięcia się z zaczepów) pokrywy pojemnika na baterie i wypadnięcie baterii, co implikuje negatywny wynik badania dotyczący wytrzymałości na upadek z wysokości i oznacza negatywny wynik badania dotyczący punktu 8.5 Normy PN-EN 71-1+A1:2018-08. Baterie zabawek przeznaczonych dla dzieci poniżej 3 lat nie powinny być wyjmowalne bez użycia narzędzia chyba, że jest odpowiednie zabezpieczenie pojemnika na baterie, zaś pojemnik na baterie nie powinien otworzyć się w wyniku wstępnego kondycjonowania wg 5.15.

Ze względu na stwierdzone niezgodności, postanowieniem z dnia 15 września 2022 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 40 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania udostępniania wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej oraz na stronie internetowej strony postępowania.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania łącznie zakupiła 504 szt. zabawki, a do obrotu wprowadziła 228 szt. wyrobu dostarczając go 24 odbiorcom (w tym 16 konsumentom), w dniach od 27 listopada 2019 r. do 26 marca 2021 r.

Do dnia wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania przedstawiła:

- wydruki wiadomości mailowych skierowanych do 8 kontrahentów z zapytaniem o stan posiadania wyrobu;
- oświadczenia od 2 kontrahentów o nie posiadaniu wyrobu na stanie;
- oświadczenie jednego kontrahenta o posiadaniu 16 szt. wyrobu na stanie;
- wydruki wiadomości mailowych do dwóch odbiorców o przesłaniu listem poleconym nowych etykiet i śrubek w celu ich zmiany w posiadanych wyrobach;
- zdjęcia nowej etykiety przyklejonej do opakowania wyrobu oraz zdjęcia nowej dłuższej śrubki wymienionej w wyrobie;
- oświadczenia z dnia 9 listopada 2021 r. o zaprzestaniu udostępniania zabawki;
- oświadczenie o naprawieniu wszystkich wyrobów, które znajdują się na stanie magazynowym strony postępowania;
- kopię gazety „Nasz Dziennik” z dnia 29 października 2021 r. z ogłoszeniem wymaganym w postanowieniu;
- wydruku komunikatu umieszczonego na stronie internetowej strony postępowania;
- wydruki wiadomości mailowych skierowanych do 2 kontrahentów z prośbą o przesłanie oświadczeń o zmianie etykiety oraz wkretów;

- wydruki wiadomości mailowych skierowanych do 2 kontrahentów z informacją o wystawieniu faktur korygujące na łączną liczbę 18 szt. wyrobu;
- oświadczenie o rezygnacji z usunięcia niezgodności zabawki.

W trakcie postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania w piśmie z dnia 16 maja 2022 r. złożyła oświadczenie, że czterech kontrahentów nie udzieliło odpowiedzi na zapytanie o stan magazynowy mimo wysłania maila i kontaktu telefonicznego.

W związku z powyższym, mając na uwadze postanowienie z dnia 15 września 2022 r. oraz przedstawione przez stronę postępowania dowody, Prezes UOKiK stwierdza, że strona postępowania przedstawiła dowody wymagane postanowieniem z dnia 22 stycznia 2021 r. na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu. Natomiast strona postępowania początkowo podjęła działania mające na celu usunięcie niezgodności, jednakże później zrezygnowała z usunięcia niezgodności i podjęła decyzję o wycofaniu wyrobu z obrotu (vide oświadczenie z dnia 18 stycznia 2022 r., co prawda wskazany został inny numer zabawki oraz oświadczenie z dnia 11 lutego 2022 r.). Na dzień wydawania niniejszej decyzji, przedstawione dowody nie są wystarczające do stwierdzenia, iż wyrób został wycofany z obrotu, ponieważ nie przedstawiono dowodów od wszystkich 8 kontrahentów. Odnosząc się do przedstawionych dowodów, należy wskazać, że w stosunku tylko do dwóch z ośmiu kontrahentów zostały przedstawione dowody wycofania wyrobu z obrotu, gdyż kontrahenci ci złożyli oświadczenia o nie posiadaniu wyrobu na stanie. Jeśli zaś chodzi o przedłożone faktury korygujące wystawione kolejnym dwóm kontrahentom, to nie mogą one zostać uznane za dowody wycofania wyrobu z obrotu z uwagi na złożone przez stronę postępowania oświadczenie, że wystawienie faktur korygujących nastąpiło w związku z nienadesłaniem przez tych kontrahentów oświadczeń o usunięciu niezgodności z wymaganiami (vide oświadczenie z dnia 18 stycznia 2022 r.) oraz przedłożonymi wydrukami maili informujących o przesłaniu faktur korygujących wraz z prośbą o ich przyjęcie. Z przedłożonych dokumentów nie wynika, aby faktycznie posiadane egzemplarze zabawki zostały zwrócone stronie postępowania. Zatem niezbędne jest aby kontrahenci, którym wystawiono faktury korygujące złożyli oświadczenie o faktycznym zwrocie wyrobu do strony postępowania. W przypadku pozostałych 4 kontrahentów strona postępowania przedstawiła jedynie wydruki jednokrotnego wysłania maili i oświadczyła, że kontaktowała się z nimi telefonicznie. W ocenie Prezesa UOKiK nie można uznać, że strona postępowania w stosunku do tych kontrahentów przedstawiła dowody pozwalające na uznanie, że wyrób został wycofany z obrotu. Należy zwrócić uwagę na jednorazowe wysłanie maila do tych kontrahentów. Prezes UOKiK ze swojego doświadczenia wie, że kontrahenci potrafią nie reagować na pojedynczą prośbę stron postępowania, jednakże w przypadku podejmowania kilku prób kontaktu (mail, listownie) stosowne oświadczenia stronom postępowania udaje się uzyskać. Zatem za

niewystarczające należy uznać podjęte przez stronę postępowania kroki w postaci jednokrotnego kontaktu mailowego z kontrahentami i zasadnym jest podjęcie ponownego kontaktu mailowego, czy listowego za pośrednictwem operatora pocztowego.

Rozpatrując ponownie sprawę w efekcie złożonego przez stronę Wniosku, Prezes UOKiK dokonał merytorycznej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania i doszedł ostatecznie do przekonania, że strona postępowania powiadomiła konsumentów o stwierdzonych nieprawidłowościach wyrobu z wymaganiami oraz przedstawiła dowody wycofania wyrobu z obrotu jedynie od 2 z 8 kontrahentów, co oznacza, że strona postępowania musi jeszcze przedstawić dowody od pozostałych 6 kontrahentów, tj. odpowiednio od kontrahentów, którym wystawiła faktury korygujące – oświadczenia tych kontrahentów o faktycznym zwrocie wyrobu do strony postępowania, zaś w stosunku do czterech kontrahentów, którzy nie udzielili odpowiedzi strona postępowania powinna podejmować dalsze próby kontaktu mające na celu uzyskanie oświadczeń o braku wyrobu na stanie, zaś w przypadku posiadania wyrobu, po jego otrzymaniu, wystawić faktury korygujące i te dowody przedłożyć Prezesowi UOKiK. Dopiero po uzyskaniu tych dowodów Prezes UOKiK uzna, że wyrób został wycofany z obrotu.

W związku z rezygnacją przez stronę postępowania z usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami i nieprzedstawieniem dowodów wycofania wyrobu z obrotu od wszystkich kontrahentów, Prezes UOKiK uznał za zasadne utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji w zakresie nałożonego na stronę postępowania nakazu wycofania wyrobu z obrotu. Zgodnie bowiem z art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a także w przypadku gdy stwierdzono niezgodności formalne, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, w drodze decyzji nakazuje wycofanie wyrobu z obrotu.

Ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w art. 84 ust. 6 obliguje Prezesa UOKiK, aby w decyzji o której mowa w ust. 2 określił termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji. Mając na uwadze, że strona postępowania miała niewielu kontrahentów i niezbędne jest przedstawienie dowodów od sześciu kontrahentów, Prezes UOKiK uznał, że wyznaczony stronie postępowania 30-dniowy termin do przedstawienia dowodów, został właściwie ustalony i utrzymuje również zaskarżoną decyzję w tym zakresie.

W zaskarżonej decyzji został również nadany rygor natychmiastowej wykonalności nakazowi wycofania wyrobu z obrotu. Odnosząc się do tej kwestii Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli wymaga tego interes użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w

ust. 2, rygor natychmiastowej wykonalności. W niniejszej sprawie przedmiotem postępowania jest zabawka przeznaczona dla małych dzieci, która nie spełnia wymagań oraz stwarza poważne ryzyko zablokowania dróg oddechowych, zadławienia lub uduszenia, w związku z czym stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników – dzieci. Ponadto strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. W związku ze stwarzaniem przez wyrób zagrożenia i z uwagi na interes użytkowników wyrobu, Prezes UOKiK uznał, że zasadnie nadano decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, w zakresie nakazania stronie postępowania wycofania wyrobu z obrotu.

Zatem rozpatrując ponownie sprawę w zakresie punktu 1, 2 i 3 zaskarżonej decyzji, w ocenie Prezesa UOKiK należało utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

Przechodząc do dalszej części rozważań dotyczącej zasadności i wysokości kary w pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona postępowania nie kwestionuje poczynionych przez organ, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, ustaleń, że jest importerm wyrobu, jak również ustaleń w zakresie niezgodności wyrobu z wymaganiami i niezgodności formalnych polegających na niedopełnieniu przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie niezapewnienia, żeby do wyrobu dołączona była informacja dotycząca bezpieczeństwa użytkowania, tj. brak informacji „zacisków zasilania nie należy zwierać”. Oznacza to, że wyczerpane zostały ustawowe przesłanki nałożenia kar za ww. naruszenia, co zobowiązuje Prezesa UOKiK do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer wyrobu wprowadzonego do obrotu, który nie dopełnia obowiązków w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Poza sankcjami karnymi za naruszenie obowiązków ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje również możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Innymi słowy, w przypadku naruszenia przez dany podmiot nałożonych na niego obowiązków ustawowych, z naruszeniem których ustawa wiąże odpowiedzialność w postaci administracyjnej kary pieniężnej, istnieje możliwość pouczenia podmiotu bez nakładania na niego kary pieniężnej. Aby organ nadzoru mógł zastosować

pouczenie bez nakładania kary pieniężnej musi zostać spełniona jedna z ustawowych przesłanek wskazanych w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czyli gdy:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona postępowania została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- strona postępowania przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W niniejszej sprawie zostało wydane postanowienie w trybie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w dniu 15 września 2021 r. i jak zostało to wykazane powyżej, postanowienie to nie zostało wykonane przez stronę postępowania, ponieważ od wszystkich kontrahentów strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Zaś dowody potwierdzające powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami oraz dowody wycofania wyrobu z obrotu od dwóch kontrahentów zostały przedłożone po terminie i mimo zawiadomienia strony o złożeniu z uchybieniem terminu dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z dnia 15 września 2021 r. oraz wyznaczenia terminu 30-dniowego na złożenie wniosku o przywrócenie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z 15 września 2021 r. wraz ze wszystkimi brakującymi dowodami, strona postępowania nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu. Zatem powyższa przesłanka umożliwiająca odstąpienie od nałożenia kar pieniężnych nie zaistniała.

Również nie zaistniała kolejna z przesłanek – uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, ponieważ Prezes UOKiK nie posiada żadnych informacji, z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ, a także sama strona postępowania nie wskazała, aby taka okoliczność miała miejsce.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią z przesłanek umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, to składa się ona z dwóch okoliczności – znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania przez stronę naruszania prawa, które muszą wystąpić łącznie. Oznacza to, że jeśli którakolwiek z okoliczności nie zaistnieje, to przesłanka ta nie będzie spełniona. Odpowiedź na pytanie, czy strona postępowania przed wydaniem decyzji zaprzestała naruszania prawa jest przecząca, ponieważ nie zostały przedstawione wszystkie dowody wycofania wyrobu z obrotu. Jeśli zaś chodzi o znikomą wagę

naruszenia prawa, to identycznie przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f §1 pkt 1 k.p.a. Zatem przy wyjaśnieniu pojęcia „waga naruszenia prawa jest znikoma” pomocny będzie Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), zgodnie z którym naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Podobnie tę kwestię wyjaśnił dr Sebastian Gajewski (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA) wskazując, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Dodatkowo autor wyjaśnił, że przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały. W kontekście tak rozumianej znikomej wagi naruszenia prawa nie mieści się liczba wprowadzonego na rynek wyrobu – 228 szt. Co prawda wyrób został dostarczony tylko 8 kontrahentom i 16 konsumentom, jednakże naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, gdyż wyrób był udostępniany w okresie od 27 listopada 2019 r. do 26 marca 2021 r., a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły przede wszystkim konsumentów, w tym bezpośrednio dzieci, którzy zostali poważnie narażeni na możliwość zadławienia się lub uduszenia podczas użytkowania zabawki. Tym samym uznać należy, iż dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone. Tak więc nie zaistniała w sprawie przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, jak również strona nie zaprzestała naruszenia prawa, czyli nie zostały spełnione

okoliczności warunkujące możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnych kar pieniężnych i poprzestania na pouczeniu.

Skoro w rozpoznawanej sprawie zostały wyczerpane ustawowe przesłanki nałożenia kar, a jednocześnie nie zaistniały przesłanki umożliwiające odstąpienie od nałożenia kar i poprzestania na pouczeniu, to należy stwierdzić, że na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, czyli Prezes UOKiK.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do których zaliczamy:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W związku z zaskarżeniem decyzji w całości, Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę, dokonał ponownej oceny zasadności nałożenia kar, a także ich wysokości, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej przesłanki.

Należy podkreślić, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Profesjonalny charakter działalności gospodarczej oznacza, że konsumenci mają

prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98). Innymi słowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien znać i przestrzegać przepisów prawa i dokładać należytej staranności, aby wprowadzane przez niego na rynek produkty były bezpieczne.

Rozważając pierwsze ze wskazanych kryteriów Prezes UOKiK uznał za okoliczności obciążające fakt wprowadzenia wyrobu stwarzającego zagrożenie (ryzyko zadławienia się małymi elementami lub uduszenia się użytkowników co stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników) w średniej liczbie (228 szt. wyrobu), naruszenie przez nią obowiązków określonych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku trwało długo (wyrób dostarczany w dniach od 27 listopada 2019 r. do 26 marca 2021 r) oraz zasięg naruszenia był znaczny. Należy wskazać, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów oraz skala skutków wywołanych naruszeniem przez nią przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest duża.

Na niekorzyść strony przy wymierzaniu administracyjnych kar pieniężnych wpływa fakt prowadzenia wcześniej wobec niej postępowań administracyjnych na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. I tak postępowania prowadzone przez Prezesa UOKiK pod sygnaturami DNR-2.730.228.2019.KZ, DNR-2.730.245.2019.IS, DNR-2.730.245.2019.IS, odpowiednio na mocy prawomocnych decyzji DNR-2/43/2020 z dnia 11 lutego 2020 r., DNR-2/23/2020 z dnia 16 stycznia 2020 r. oraz DNR-2/23/2020 z dnia z dnia 31 stycznia 2020 r. zostały umorzone ze względu na wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach. Dodatkowo na niekorzyść strony działa fakt, że w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą DNR-2.730.245.2019.IS wystąpiły tożsame jak w niniejszej sprawie nieprawidłowości. Po pierwsze badania laboratoryjne wykazały m.in. niezgodność ww. zabawki z wymaganiami normy PN-EN 62115:2005 „Zabawki elektryczne. Bezpieczeństwo użytkowania” określonymi w pkt 14.7, z uwagi na niewłaściwe zabezpieczenie przedziału na baterie - od wewnętrznej strony zabawki znajduje się przedział na baterie, który można otworzyć bez użycia narzędzia, przy zastosowaniu jednego ruchu, zamiast co najmniej dwóch niezależnych oraz w pkt 7.4, z uwagi na brak instrukcji dla zabawek zasilanych wymiennymi bateriami. Po drugie z uwagi na niezgodność z wymaganiami normy PN-EN 71-

1+A1:2018-08 „Bezpieczeństwo zabawek. Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne” określonymi w pkt 7.1, ponieważ umieszczono ostrzeżenie dotyczące ograniczenia wiekowego („Nieodpowiednie dla dzieci w wieku poniżej 3 lat”), które jest sprzeczne z zamierzonym użytkowaniem zabawki, zgodnie z jej funkcją, rozmiarem i charakterystyką.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, tak więc nie wpływa ani na korzyść strony postępowania, ani nie stanowi okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Oceniając kolejną, czwartą przesłankę, Prezes UOKiK stwierdził, że okoliczności sprawy wskazują, iż przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należytą starannością. Przede wszystkim należy podkreślić, co zostało już wcześniej wskazane, że przedsiębiorca jest profesjonalistą, swoją działalność prowadzi zawodowo i to od wielu lat. Strona postępowania, jako importer, nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku, gdyż wprowadziła do obrotu wyrób niespełniający wymagań oraz nie zapewniła, żeby do wyrobu dołączone były informacje dotyczące bezpieczeństwa użytkownika. Dodatkowo strona postępowania, mimo zakupu z państw trzecich wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz niedopełnienia obowiązku w zakresie dołączenia do niego informacji dotyczących bezpiecznego użytkownika, sporządziła dla niego deklarację zgodności i wprowadziła do obrotu. Udostępnienie wyrobu na rynku pomimo, iż nie spełniał on wymagań przepisów prawa w tym zakresie, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Spółka podejmując takie działanie była niezależna w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Mając na względzie powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, w zakresie niedopełnienia obowiązków, wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania niewątpliwie przyczyniła się w istotnym zakresie do powstania stanu naruszenia prawa.

Przechodząc do kolejnej przesłanki, Prezes UOKiK wyjaśnia, że podjęte przez stronę postępowania działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa ocenia negatywnie. O ile strona postępowania podjęła działania mające na celu zaprzestanie udostępniania wyrobu (złożyła oświadczenia z dnia 9 listopada 2021 r. o zaprzestaniu udostępniania zabawki) oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu (publikacja ogłoszeń w prasie oraz na stronie internetowej), to jednak działania podejmowane w stosunku do wprowadzonego do obrotu wyrobu nie były zdecydowane i wystarczające. Strona postępowania po otrzymaniu postanowienia z dnia 15 września 2021 r. podjęła decyzję o usunięciu niezgodności i podjęła działania w tym celu, poprzez zakup odpowiednich śrub i przygotowanie właściwych etykiet, a także przesłała swoim kontrahentom w

celu usunięcia niezgodności oraz usunęła niezgodności w wyrobach posiadanych przez siebie na stanie. Mimo podjętych działań nie przedstawiła potwierdzenia usunięcia niezgodności wyrobu przez swoich odbiorców w zabawce oraz badań potwierdzających zgodność wyrobu z wymaganiami. Następnie zrezygnowała z kontynuowania usuwania niezgodności i zdecydowała o wycofaniu wyrobu z obrotu. W efekcie działań mających na celu wycofanie wyrobu z obrotu przedstawiała jedynie dwa oświadczenia o braku posiadania wyrobu na stanie magazynowym oraz wystawiła faktury korygujące dla kolejnych dwóch odbiorców z uwagi na nie udzielanie przez nich odpowiedzi, jednakże nie przedstawiła od nich oświadczeń, że faktycznie zwrócili stronie postępowania posiadane wyroby. Zatem przedstawione faktury korygujące nie mogą zostać uznane za dowód wycofania wyrobu, dopóki podmioty którym te faktury zostały wystawione nie złożą stosowanego oświadczenia. W efekcie, co zostało wskazane powyżej strona przedstawiła dowody wycofania wyrobu z obrotu jedynie od 2 z 8 kontrahentów.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę także określoną w przesłance 6 wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. W rozpoznawanej sprawie Prezes UOKiK ustalił, że korzyść majątkowa, a więc iloczyn sprzedanych sztuk wadliwego produktu (228 szt.) i średniej ceny sprzedaży (17,12 zł), wynosi 3903,36 zł. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży wyrobu Prezes UOKiK oparł się na złożonych fakturach korygujących dla dwóch odbiorców przez stronę postępowania, z których wynika, że średnia cena sprzedaży wyrobu odbiorcom wyniosła 17,12 zł netto.

Przedostatnia z przesłanek nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ odnosi się do osoby fizycznej, zaś stroną niniejszego postępowania jest spółka akcyjna.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią przesłankę, to współpracy strony postępowania z Prezesem UOKiK nie można ocenić pozytywnie. Przede wszystkim na taką ocenę ma wpływ przedstawienie jedynie dowodów potwierdzających zaprzestanie udostępniania wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami. Przedstawione dowody na okoliczność usunięcia niezgodności w wyrobie są niekompletne, ponieważ jak wskazano powyżej, nie przedstawiła oświadczeń odbiorców o usunięciu niezgodności w wyrobach, jak również badań potwierdzających zgodność wyrobu z wymaganiami po usunięciu niezgodności. Zaś po podjęciu decyzji o wycofaniu wyrobu jako dowody podjętych działań przedstawiła tylko oświadczenia od dwóch kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu na stanie oraz faktury korygujące wystawione z uwagi na nieudzielenie przez kontrahentów odpowiedzi, bez faktycznego zwrotu wyrobu, a zatem aby mogły stanowić dowód wycofania wyrobu z obrotu, przedsiębiorcy którym wystawiono te faktury korygujące muszą złożyć oświadczenie o przekazaniu wyrobu stronie postępowania. Należy podkreślić, że właściwa współpraca przyczynia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Należy również zwrócić uwagę, że mimo braku

odpowiedzi przez większość kontrahentów (po wysłaniu maila z zapytaniem o stan posiadania), strona postępowania, co wynika ze złożonego oświadczenia podjęła kontakt telefoniczny, który również nie przyniósł rezultatu, a mimo to nie podjęła prób kontaktu innymi kanałami, np. wysyłając kolejne maile, czy pisma za pośrednictwem operatora pocztowego. Należy podkreślić, że to na stronie ciążył obowiązek wykazania podjętych działań, o czym strona została poinformowana w postanowieniu z dnia 15 września 2021 r. Na marginesie należy zaznaczyć, że samo wykonanie nakazanych czynności nie jest wystarczające, ponieważ niezbędne jest przesłanie dokumentów potwierdzających fakt podjęcia tych czynności, gdyż to tylko strona, która je podjęła może taką okoliczność wykazać.

Także należy podkreślić, że część dowodów usunięcia niezgodności wyrobu oraz powiadomienia konsumentów została przedstawiona po terminie wyznaczonym w postanowieniu i mimo zawiadomienia strony postępowania o tym fakcie i zobowiązania do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, strona nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu. Natomiast w dniu 24 stycznia 2022 r. strona przekazała Organowi oświadczenie o odstąpieniu od usunięcia niezgodności wyrobu i zdecydowaniu się na wycofanie wyrobu z obrotu, przedstawiając jednocześnie faktury korygujące do dwóch odbiorców, z którymi nie posiadała kontaktu.

W konsekwencji podjęte przez stronę działania nie przyczyniły się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Reasumując, kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie adekwatnymi karami będzie:

- kara w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz
- kara w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do wyrobu zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

Jednocześnie powyższe kary spełnią swoją rolę prewencyjną, a jednocześnie skłonią przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W związku z powyższym strona postępowania zobowiązana jest uiścić kwotę w łącznej wysokości 12 500 zł (słownie: dwanaście tysięcy pięćset złotych) z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Decyzja ostateczna wydana na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Stosownie do art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy:

- strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, wykaże, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji
- podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Ostatnią kwestią wymagającą rozważania jest poniesienie przez Prezesa UOKiK kosztów badań i nałożony na stronę postępowania obowiązek poniesienia tej opłaty.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, opłaty związane z badaniami ponosi podmiot gospodarczy, który wprowadził wyrób do obrotu lub oddał go do użytku. Na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku opłaty ustala organ nadzoru rynku, który poniósł koszty badań. Zgodnie zaś z art. 74 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, opłaty ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów poniesionych w związku z badaniami wyrobu. Przepis art. 74 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku określa, że opłaty stanowią dochód budżetu państwa.

Badania laboratoryjne wyrobu wykazały, że nie spełnia on przewidzianych prawem wymagań.

Koszt badań wyrobu, które poniósł Prezes UOKiK, wyniósł 159,00 zł (słownie: sto pięćdziesiąt dziewięć 00/100), co wynika ze sporządzonego przez Laboratorium w Lublinie UOKiK dokumentu Ustalenie wysokości kosztów badań (nr 8/2021) z dnia 24 lutego 2021 r.

Zatem skoro koszty badania poniósł Prezes UOKiK, zaś wyniki badań wykazały, że wyrób nie spełnia prawem przewidzianych wymagań, to zasadnie nałożono na stronę postępowania obowiązek poniesienia opłaty związanej z badaniami wyrobu.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję w zakresie nakazania wycofania wyrobu z obrotu, wyznaczenia terminu do przedłożenia dowodów oraz nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200,00 zł.

Zaś w przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary i / lub obowiązku poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. PREZESA

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ZASTĘPCA DYREKTORA

Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

/podpisano elektronicznie/